

מסכת סנהדרין

פרק ז משנה ב

מצות הנשרפין, היו מישקעין אותו בזבל עד ארכבותיו וננתנו סודר קשה לתוכה הרכבה וכורך על צנארו. זה מושך אצלו וזה מושך אצלו עד שפותח את פיו, ומדליק את הפתילה וזורקה לתוכה פיו ויורדת לתוכה מעיו וחותרת את בני מעיו. רבבי יהודה אומר, אף הוא אם מת בידם לא היו מקימין בו מצות שירפה, אלא פותחין את פיו באצת שלא בטובתו ומדליק את הפתילה וזורקה לתוכה פיו ויורדת לתוכה מעיו וחותרת את בני מעיו. אמר רבבי אליעזר בן צדוק, מעשה בית כהן אחת שעונתה, והקיפוק חביבלי זמורות ושרפה. אמרו לו, מפני שלא היה בית דין של אותה שעה בקי:

